

Episcopul Aradului, P. S. Sa Dr. Andrei Magier.

Mărire Provedinței Divine! Lăudați pe Dumnezeu, voi Români din eparhia Aradului, căci dorința voastră a triumfat. Laudă și recunoștință vouă, vrednici deputați ai Adunării eparhiale din Arad, cari prin impunătoarea voastră solidaritate ați dus la izbândă doleanțele celor 400.000 de credincioși, dela frontiera de vest a patriei. În ziua de 10 Decembrie a. c. Congresul Național Bisericesc dela București, a ridicat pe tronul ilustrat de mulți Prelați vrednici, al Eparhiei noastre, pe strălucitul fiu al eparhiei noastre, P. S. Sa Arhiepiscopul Dr. Andrei Magier, vicarul episcopiei române din Oradea.

Rezultatul alegerii, a fost primit cu ropote de aplauze și cu ovațiuni frenetice la adresa noului ales, care chemat în sala de ședințe a Congresului, a rostit următoarea vorbire, care a electrizat întreg auditorul.

Înalt Prea Sfințite,
Mărit Congres!

„Dumnezeu mi-e martor că n'am râvnit această episcopie. Nu am cerut votul nimănui. Dar dacă așa a fost rânduit în planul lui Dumnezeu, ca sarcina ei să cadă pe umerii mei, îmi plec genunchii cu frică și cutremur știind că „avem comoara aceasta în vase de lut — precum a spus apostolul Pavel — ca să se învedereze că înălțimea puterii este a lui Dumnezeu iară nu dela noi” (II Cor. 4 v. 7) și zic. „Iată, Doamne robul Tău, lucrează prin mine”.

În fața sarcinei ce mă așteaptă ca ierarh îmi cercetez zestrea sufletească. Întorcându-mi privirea îndărăt îmi apar din trecut ca niște aripi ocrotitoare; umbra tatălui meu, fost preot și luptător național, și un șir neîntrerupt de preoți, ascendenți după tată și mamă. Mă simt înconjurat numai de figuri preoțești ce-mi spun că în familia noastră nu s'a stins niciodată dragostea pentru altar.

Din copilăria mea, petrecută în Zarandul românesc plin cu legende eroice, alături de bisericuța de lemn în care am învățat să-mi plec genunchii înaintea Domnului, port în suflet ca o amintire neștersă icoana mormântului și a fluerului lui Iancu, cari întruchipau pentru fantezia mea de copil, trista noastră istorie, iar peste satul meu natal văd proiectându-se umbra lui Horea, al cărui freamăt umple întreaga vale a Crișului alb.

Pe acest fond sufletesc, frământat din tradiții bisericesti și românești, e țesută viața mea.

Cu această zestre sufletească încerc să-mi conturez idealul în slujba căruia sunt chemat a-mi pune de acum înainte întreaga mea ființă.

Două altare se ridică în fața mea, pe care voi avea să țin mereu aprins focul slujbei neadormite: cel al Bisericii și cel al Patriei. După idealul ceresc voi modela viața pământească. Prin Biserica îmi voi sluji mai bine Patria, căci Biserica este instituția prin care neamul nostru trăiește în veșnicie. Vreau

ca Hristos-Domnul să umble pe toate cărările țării, și împărăția lui Dumnezeu să învâle mantia-i ocrotitoare peste țara noastră.

Sunt convins că neamul nostru, înzestrat cu spirit latin creator, va aduce o nouă notă estetică în civilizația lumii.

Cred și mărturisesc că Evanghelia lui Hristos altotdeauna pe fondul nostru sufletesc daco-roman va rodi pe pământul României cea mai sublimă formă a Bisericii creștine. La acest crez mă îndreptățește nu numai faptul că neamul nostru a eșit din vârtejul istoriei cu un suflet trământat numai din bunătate și blândee, la care se adaugă împrejurarea norocoasă că pe pământul țării noastre se află imprăștiile cele mai numeroase vestigii ale gloriei Bizanțului, ca tot atâtea izvoare pentru o renaștere religioasă, ci mai ales legea firii, în temelul căreia enorma forță de mucenicie și creștinească răbdare din trecutul nostru, va trebui în mod firesc să se transforme într-o forță creatoare de un sublim spirit creștin, întocmai precum din suferințele martirilor a răsărit puterea creștinismului care a schimbat fața lumii.

Dacă trecutul Bisericii noastre e întruchipat în bisericuțele de lemn, viitorul ei îl simbolizează mănăstirile catedrale ce încep a împânzi tot cuprinsul țării.

Ca ierarh voi lucra pentru realizarea acestui crez și având de călăuză cuvintele Sf. apostol Ioan că „Dumnezeu e iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el” (I. Ioan 4 v. 16) voi răspândi în jurul meu atmosfera dragostei, singura prielnică pentru ca sufletele să-și desfășoare aripile și să topească gheața inimilor.

Mulțumesc onoratului congres electoral pentru încrederea ce mi-o dă prin votul de azi.

Mă leg în fața lui Dumnezeu de a sluji cu credință Regele, pe care în copilăria mea din robie l-am visat și l-am cântat printre lacrimi, ca supremul simbol al mântuirii naționale.

Voi apăra de pe tronul meu arhieresc drepturile sfinte ale fiecărui petec de pământ din trupul țării, și precum mărturisesc veșnicia lui Dumnezeu așa voi propovădui veșnicia țării mele în actualele ei hotare.

Inchin tot ce poate fi bun în ființa mea și mai presus de clipa trecătoare, Bisericii mele strămoșești, al cărei crez călit în suferințe vrednice de pilda Marelui Purtător de Cruce, vibrează mai presus de toate în sufletul meu.

Nu voi uita acest sfânt legământ niciodată și în mărturisirea lui neștirbită voi afla ființa vieții mele.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

Răspunsuri la întrebări catinetice.

În Nr. 7—8 de pe lunile Iulie—August a. c. al Revistei „Biserica Ortodoxă Română” s’a comunicat tabloul manualelor aprobate de Sf. Sinod, în anul curent. Pentru învățământul primar sunt inserate manualele de Pr. I. Mihălcescu și Dr. P. Barbu, pentru primele patru clase și ale subscrisului pentru toate 7 clasele.

În fruntea Revistei însă era afișată reclama editorului Pavel Suru, din București, în care afirmă că manualele autorilor Pr. Mihălcescu și Dr. P. Barbu „Sunt singurele manuale, în conformitate cu programa Sf. Sinod.”

Faptul acesta contradictor, pe mulți cetitori l-a pus în nedumerire, năpădindu-mă cu întrebări, că: se poate ca manualele mele să nu fie aprobate pe baza programelor Sf. Sinod?

Aflându-mă jignit prin acest fapt și pentru liniștirea P. C. Catihetilor, în interesul învățământului, cu învoirea P. O. Redacției, în următoarele dau răspunsul, care se impune.

Afirmarea îndrăzneată a editorului Pavel Suru nu corespunde adevărului. De aceea e de mirare, că a putut căpăta loc să apară în Revista Sf. Sinod, în care erau publicate manualele aprobate, după ce știe, că Sf. Sinod aprobă numai manuale de religie lucrate pe baza programelor analitice votate de Dânsul.

Cazul acesta neplăcut însă m’a îndemnat să mă ocup mai de aproape cu manualele dd. Mihălcescu și Dr. Barbu confruntându-le cu programa analitică. Știam deja, că s’au aprobat în mod excepțional, cu abatere dela dispozițiunile Regulamentului de aprobare; că s’au tipărit înainte de aprobare și așa orice greșeli ar fi conținând ele nu se mai pot îndrepta; deci eronate intră în învățământ. Și faptul s’a întâmplat tocmai așa. Au intrat în învățământ sub eticheta aprobării manuale defectuoase.

Pentru convingere, rog pe toți cei ce se interesează de această latură a învățământului nostru religios: binevoiască a înfățișa, de pildă, manualul de cl. IV al domnilor autori I. Mihălcescu și Dr. Barbu, cu programa analitică, votată de Sf. Sinod și publicată la finea Revistei Sf. Sinod: „Biserica Ort. rom.” Nr. 7—8, de pe lunile Iulie — August 1934, precum și cu manualul subscrisului pentru cl. IV și vor constata, că lipsesc din manualul domnilor autori următoarele lecțiuni, unele întregi, altele trunchiate, fără rezolvirea problemei principale, impusă de programă Astfel:

1. Nr. 1—2 din programă, în manual lip-

sesc total. (Repetiția cunoștințelor despre viața Mântuitorului.)

2. Nr. 18 din programă: *Despre arătările Mântuitorului*, lipsesc total din manual.

3. Nr. 19 din programă, în manual e trunchiat, fără rezolvirea problemei principale: *Despre necesitatea și importanța curățirii trupesti și sufletești*.

4. 23. *Cele șapte taine ca unitate de credință ortodoxă*, în manual lipsește total.

5. Nr. 24. *Intemeierea Bisericii creștine* (Ziua Cincizecimei) lipsește total din manual,

6. Nr. 26 din programă, în manual e de tot manc și nepotrivit așa, că nu afirmă mai nimic. Iar problema principală dictată de programă este aceasta: *„Învățătura creștină ca rezultat al revelațiunii divine în cugetul și simțirea Sf. Apostoli și a Sf. Părinți.”* Apoi: *„Crezul ca mărturisire a adevăratei credințe ortodoxe.”* În loc de dezvoltarea acestora dd. autori explică, pe aproape, o pagină întreagă noțiunea simbol sau semn; dar nu lămurește, cel puțin, pentru care scop, SS. Părinți au ținut cele 2 sinoade ecumenice și pentru care scop au alcătuit simbolul credinței.

7. La Nr. 30 al programei, nu explică cum cere ea: *„Credința într-o singură Biserică, mărturisită printr'un singur botez (de ce numai unul?) și în așteptarea vieții viitoare.”*

8. Nr. 31. lipsește total în manual. Iar tema e: *„Unitatea Creștinătății ortodoxe prin Simbolul credinței.”*

9. La rugăciunea *„Împărate ceresc”* nu potrivește explicarea cu referire la a treia persoană dumnezeiască, ci se referă la toate trei persoanele.

10. Punctul 33 al programei lipsește din manual: *„Explicări liturgice.”*

Manualele din chestiune au și alte defecte, dar pentru a dovedi măncitatea lor, am reprodus deajuns din una.

Și acum e întrebarea: Cum a fost cu puțință să se întâmple acestea?

Deci fiecare pentru sine e în drept să mediteze și să interpreteze.

Pr. Nicolae Crișmaru.

Echou dela alegerea P. S. Sale Episcopului Andrei.

Ziarul „Universul” publică următorul comentariu despre alegerea P. S. Sale Episcopului nostru.

Spre a servi două altare: Biserica și Patria

Cu prilejul alegerii episcopului Aradului

Marele colegiu electoral bisericesc, întrunit Marți la Cameră în congres național, a hotărât prin vot — aproape unanim — ca P. S. Andrei Magier să ocupe scaunul episcopiei Aradului, devenit vacant prin moartea fostului episcop Grigorie Comșa.

Alegerea aceasta a făcut o bună impresie în cercurile bisericești și chiar printre mireni care se ocupă de interesele bisericii.

Noul ales s'a manifestat dela început, în cuvântarea ce a ținut după alegere, ca om ales al slujirii lui Dumnezeu: arhieru cu duh adânc cunoscător al rostului bisericii, în vremea noastră, cu o bogată învățătură de carte și pe deasupra patriot cu o puternică dragoste de țară.

Coborât din vechi familii de preoți, cari se pierd în nesfârșitul șir al preoților mucenici din Ardeal, P. S. Andrei Magier a cunoscut în copilăria sa zilele de restriște ale robiei.

Pornit spre cele ale servirii lui Dumnezeu de mic s'a adăpat din izvorul de viață al evangheliei, în tinda bisericuței de lemn pe care a sfințit-o credința muceniei părinților și strămoșilor săi, și acolo a învățat pentru prima oară, că tristețea unui mileniu de robie va trebui să se sfârșescă odată, când va fi dat Românilor de pretutindeni să-și vadă împlinit idealul național.

„Două altare se ridică în fața mea, pe care voi avea să țin mereu aprins focul slujbei neadormite: cel al Bisericii și al Patriei.”

Ce legătură mai sublimă poate să facă un nou păstor de suflete, căruia îi e dat să ducă la limanul mântuirii turma lui Hristos, într-o parte de țară depe care dușmanul de ieri și de azi nu-și ia cu ușurință ochii, decât aceea de a sluji neîntrerupt, celor două altare: Credinței și dragostei de țară!...

Intr'adevăr, P. S. Andrei Crișanu, ales pe scaunul de Dumnezeu păzitei eparhii a Aradului, are o sarcină de două ori grea: aceea a predicării cu râvnă, blândețe și smerenie a învățăturii lui Hristos și aceea de a priveghea ca sufletul românesc să se formeze desăvârșit

acolo unde străinii Ingenunchetorii de eri sfidează cu graiul și obiceiurile lor, rodnică dezvoltare a vieții românești.

„Voiu apăra depe tronul meu arhieresc drepturile sfinte ale fiecărui petec de pământ din trupul țării și precum mărturisesc veșnicia lui Dumnezeu, așa voi propovădui veșnicia țării mele în actualele ei hotare“.

Mărturisirea aceasta care e un vot făcut lui Dumnezeu, ne urple, cu adevărat, sufletul de bucurie. Cu atât mai mult, cu cât și noi dela acest ziar ne stăduim să arătăm dușmanilor țării și lumii întregi, că hotarele pe care le-au consfințit tratatele de pace sunt și trebuie să rămână veșnice ca veșnicia celui Atotputernic.

Scaunul dela Arad trebuie să fie deci nu numai piedestalul depe care să se propovăduiască cuvântul Domnului, ci tribuna depe care să se învețe dragostea de graiul și de pământul românesc — și la nevoie, parapetul de care să se lovească uneltirile străinilor și hrăpăreția celor ce ne râvnesc pământul.

Cu zestrea sufletească cu care s'a manifestat dela început, cu însuflețirea de bun Român și cu însușirile sale de păstor ales, P. S. Andrei e pentru noi și pentru cei mulți cari simt românește, cheazășia unei reale propășiri a Aradului românesc și creștin.

Alegerea de Episcop pentru eparhia Aradului.

Viforul răscolit în jurul alegerii de Episcop pentru eparhia Aradului în ședința Congresului Național Bisericesc din 15 Oct. a. c.; a dăinuit în eparhia noastră până acum la noua alegere, căci aici toată suflarea creștinească era grupată în jurul unei singure persoane Arhierul Andrei dela Oradea.

Acuzațiile de regionalism, i-a oțelit pe deputații noștri, și mai mult în jurul candidatului nostru.

Deputații Adunării eparhiale din Arad, au plecat la București pentru noua alegere Duminică seara și Luni în 9 Dec. a. c. Congresul Național Bisericesc, s'a întrunit la Camera deputaților spre a proceda la alegerea unui episcop în locul vacant din eparhia Aradului.

Înainte de a intra în ședință, membrii marelui colegiu electoral bisericesc au luat parte la Te-Deumul săvârșit în paraclisul patriarhiei.

După aceea, la ora 11, s'a trecut în sala de ședințe și congresul s'a deschis sub pre-

ședința I. P. S. Patriarh Miron.

Sunt prezenți, pe lângă membrii marelui colegiu electoral d-nii Inculeț, ministrul cultelor, I. Nstor, ministrul muncii, Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“, II. PP. SS. Miron, patriarhul; Nicodem, mitropolitul Moldovei, Visarion, mitropolitul Bucovinei, Nicolae Bălan al Ardealului, Gurie al Basarabiei, PP. SS. episcopi Lăzărescu, Nichita, Gherontie, Dionisie, ș. a., pâr. Ioan Mihălcescu, decanul facultății de teologie din București, d-nii Nicolae Popescu-Prahova, decanul facultății de teologie dela Chișinău, Dimitriu, președintele Senatului, Săveanu, președintele Camerei, Goga, Lupu, prof. Petrovici, etc.

D. Al. Lapedatu, ministrul cultelor, a citit mesajul regal de convocare a colegiului național bisericesc.

I. P. S. Miron a chemat la birou pe secretarii congresului: d. Nicolae Popescu-Prahova, decanul facultății de teologie dela Chișinău, pr. C. Moldovan, Sabin Evuțian, d-nii Nerva Jerican și Leon Mrejeriu.

I. P. S. patriarh a făcut apoi elogiu fostului episcop al Aradului Grigorie Comșa și a citit textul convocării făcută de consiliul central bisericesc, dând unele îndrumări cum să se facă alegerea.

I. P. S. Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, a ocupat scaunul președințial, întrucât eparhia pentru care se face alegerea cade în mitropolia Ardealului.

D. Nicolae Popescu-Prahova a făcut apelul nominal.

Sunt prezenți 153 membrii absentează 52.

Au fost aleși scrutatori pr. Păcățeanu și d. dr. I. Suciu.

P. S. Tit Simedrea a citit următoarea declarație de retragere a candidaturii pentru episcopia Aradului:

Mulțumesc călduros onorațiilor membri ai Congresului național bisericesc, cari au binevoit să se gândească la nevrednicia mea, pentru cinstitul scaun al sfintei Episcopii a Aradului. Și cu toate că prețuirea, pe care mi-au arătat-o cu prilejul alegerii de episcop din urmă, cât și principiul în numele cărui a fost susținută alegerea mea mă obligă la mai mult decât la o simplă mulțumire, totuși *dragostea de pace și de bună înțelegere între frații de un neam și de o lege*, mă îndeamnă să vă rog să binevoiți a nu mai susține candidatura mea în alegerea de la Arad, ce stă să înceapă.

Deci, rog pe onorații alegători, cari mi-au susținut alegerea la Arad, să nu împuțineze prețuirea lor din această pricină, iar pe ceilalți

Îi rog să considere această renunțare ca o jertfă de dragoste, de pace și de bună înțelegere, pentru binele Bisericii lui Hristos și pentru preamărirea lui Dumnezeu”.

D. Nicolae Popescu-Prahova a dat lămuriri asupra procedurii de a vota.

Ședința se suspendă pentru 5 minute.

• • •

La redeschidere se începe chemarea la vot.

După votare se face strigarea voturilor. Au votat 153 membri Majoritatea 77 v.

Au intrunit:

Arhiereul Andrei Magier Crișanul 129 voturi.

Arhimandritul Iuliu Scriban 11 voturi.

Arhiereul Tit Simedrea 3 voturi.

Arhiereul Grigore Leu 2 voturi.

Arhimandritul Chezarie Păunescu 1 vot.

Arhiereul Veniamin Pocitan 1 vot.

Arhimandritul Filaret Jocu 1 vot.

P. S. Vartolomeu al Râmnicului 1 vot.

Au fost 4 voturi nule.

I. P. S. Nicolae Bălan al Ardealului proclamă ales pe scaunul Aradului pe P. S. Andrei Magier Crișanul.

Îi urează viață lungă și o frumoasă viață pastorală la granița de vest, pentru înălțarea țării și a bisericii.

P. S. Sa noul nostru episcop, este fiul fostului protopop din Buteni, Traian Magier, unul dintre cei mai neînfricați luptători pentru drepturile poporului român în fosta Ungarie.

P. S. Sa Episcopul Andrei, s'a născut în anul 1891 în com. Săturău, jud. Arad, unde tatăl său Traian era preot, mai târziu protopop în Buteni. A urmat clasele primare în comuna sa natală și le-a terminat în Timișoara.

Studiile liceale le-a făcut în Arad și Beiuș, terminând liceul cu nota generală foarte bine.

Între 1909—1913, a urmat facultatea de teologie luându-și doctoratul la Cernăuți. La Budapesta și-a terminat facultatea de litere.

În 1914—1917 a condus internatul diecezan din Beiuș în calitate de rector.

În toamna anului 1917, chemat la Oradea de actualul episcop Roman Ciorogariu, devine colaboratorul său nedespărțit.

În toamna anului 1923 devine rector și profesor la academia de teologie din Oradea, în care calitate funcționează până azi.

Între 1921—1924 redactează foaia eparhială „Legea Românească”. În 1924 este tuns monah, în 1926 este hirotonisit arhiereu vicar.

Noul episcop a făcut călătorii de studii în Anglia, Franța, Germania și Italia. În 1925 a

fost decorat cu ordinul Sfântului Mormânt. Pentru răspândirea culturii franceze i s'a conferit gradul de ofițer al academiei franceze. P. S. Andrei vorbește bine germana, franceza, engleza, și are o frumoasă cultură generală.

Rezultatul Îmbucurător al alegerii, l'a adus la Arad prin telefon dna Livia Birea revizora telefoanelor dela poșta din Arad, la ora 12^{1/2}, vestea a fost răspândită cu iuțimea fulgerului în tot Aradul. La episcopie a trebuit să stea un funcționar cu receptorul telefonului la ureche ca să satisfacă curiozitatea publicului. Toți primeau știrea dela noi cu o explozie de aplauze, strigând: „Trăiască Episcopul nostru Andrei”. Tot noi am transmis rezultatul alegerii la Oradea, unde a produs și bucurie și durere căci bihoreni se despart de iubitul lor Arhiereu Andrei.

Telegrame de felicitare P. S. Sale Episcopului Andrei.

Cu ocazia alegerii P. S. Sale Episcopului Andrei, la tronul episcopiei noastre, s'a expedat din Arad, la adresa P. S. Sale o mulțime de telegrame din're cari publicăm aci pe cele 3 ce urmează.

Prea Sfintiei Sale

Dr. Andrei Magier Episcopul Aradului
București

Camera deputaților

Ne închinăm cu venerațiune înaintea trimisului lui Dumnezeu. Întru mulți ani stăpâne.

Iosif Moldovan

președintele Frăției Ortodoxe.

Mândri de a Vă vedea în fruntea episcopiei noastre, care Vă are de fiu strălucit, ne grăbim să Vă urăm din toată inima viață lungă înecunată de activitate rodnică întru fortificarea bisericii și neamului nostru, aici la frontiera de vest a patriei.

Funcționarii Episcopiei din Arad.

Consiliul parohial al Aradului
Vă urează păstorire rodnică întru mulți ani stăpâne.

Președinte

preotul Florea Codreanu

INFORMAȚIUNI

Alegere de Episcop la Hotin. În ziua de 11 Decembrie a. c. Congresul Național Bisericesc, din București, a ales Episcop la Hotin pe P. S. Sa Arhiereul Tit Simedrea, vicarul Patriarhiei române. Noul Episcop merge în locul I. P. S. Sale Visarion trecut ca Mitropolit la Cernăuți.

Eroi reîngropați. La vulcan în câmunul Jiu-Paroșeni s'a făcut zilele trecute reîngroparea osemintelor celor 500 de eroi, adunate de pe munții: Straja, Mutu, Oborocea, Tuliș, și din comunele Uricani, Jiu-Paroșeni, Merișor, Lupeni și Livadia. Adunarea osemintelor s'a făcut cu ajutorul soc. „Cultul Eroilor”, iar consulatul german a trimis banii necesari, hărți și tablouri despre soldații germani, căzuți în luptele din aceste localități. Iată numărul eroilor, pe naționalități: 200 români, 70 austriaci și unguri, 110 germani, 120 necunoscuți. La mulți dintre eroii români s'au găsit opinci cartușe. S'au mai găsit 5 femei din Uricani, împușcate de germani în timpul războiului. Slujba religioasă a fost oficiată de pr. gr. cat. Ioniș Pop din Jiu-Paroșeni.

Bani noi. Se vestește, că se vor pune în circulație noi bani de 50 lei în valoare de 600 milioane lei și bani de 250 lei, în valoare de 1.125 milioane lei. Acești bani se vor pune în circulație la sfârșitul lunii Ianuarie 1936.

Omul cel mai bogat. După marele războiu toate țările își încarcă cetățenii cu dări așa de grele și de atâtea feluri, încât om să fie, ca să le știe rostul, dar și mai om, ca să le poată plăti. Pe toate țările le întrece Germania, pe care o apasă despăgubirile de războiu.

Un finanț, s'a dus, nu de mult la un cetățean, în Germania de Sud, să-l ispitească de avere. Și-l întrebă:

— Câtă avere ai D-ta?

— Păi, drept să-ți spun, am destulă: eu sunt bogătan.

Finanțul deschide protocolul, caută condeiul ca să scrie:

Te rog spune-mi cu deamănuntul, ce și cât ai?

Bogatul răspunde:

— Am înainte de toate un Dumnezeu, care-mi gătește casa vieții de vecl.

— Și încă? Întrebă finanțul.

— O soție bună, care precum zice Solomon Împărat, plătește mai mult decât mărgăritarele de mare preț.

— Și ce mai ai?

— O droaie de copii sănătoși și ascultători, și bucurie veșnică în familie, care mă ajută să răzlesc toate greutatea vieții. Iată averile mele. Mai vrei altceva?

Finanțul împătură registrele își luă pălăria, dă mâna cu cetățeanul și îi zice:

— Frumoasă avere ai. Adevărat bogătan. Trebuie să te pismuim. Pentru bogățiile acestea, ale d-tale nu plătești nici dare.

Fapte frumoase. În ziua de 8 Decembrie, cu un vagon special, au fost predați părintelui Onica Pompeiu, confesorul garnizoanei Bistrița (Năsăud), 150 copii din orașul și județul Tighina, adunați prin îngrijirea d-nei Elena Ștefănescu, președinta Crucii Roșii și dl. primar Valentin Cletchin. Toți copiii înainte de a fi predați preotului Onica, au fost examinați de medicul spitalului. Acești copii vor fi predați în îngrijirea populației din Bistrița și Rodna care și-au luat obligația să-i întrețină până la recolta anului viitor, dându-le îmbrăcăminte, hrană și învățătură. La predarea lor, d-na Ștefănescu a dat hrana pentru două zile și transportul atât al lor, cât și al însoțitorilor.

Desvelirea bustului cântărețului Traian Grozăvescu, la Lugoj. Uu mănunchi de intelectuali lugojeni, în frunte cu d. dr. Alex. Bireescu, primarul orașului, a ridicat un bust de bronz cântărețului bănățean Traian Grozăvescu.

Bustul se află instalat în fața teatrului ce-i poartă numele, pe malul drept al Timișului.

În 7 Dec. la orele 10, un sobor de preoți, în frunte cu protopopul Mihăescu, a oficiat sfânta slujbă. Răspunsurile au fost date de corul „I. Vidu”, condus de d. Filaret Barbu.

Asociația profesorilor secundari a depus o frumoasă coroană de flori artificiale, iar publicul foarte multe flori naturale.

De față la această solemnitate se afla și d-na Anestlia Grozăvescu, mama cântărețului, precum și fiica acestuia Mira, de 11 ani.

Semicentenarul „Epocii”. Ziarul „Epoca” a împlinit cincizeci de ani de existență. O viață lungă. Cincizeci de ani de apariție, pentru cultura și ziaristica noastră tânără, însemnează mult, foarte mult. O viață de cincizeci de ani însemnează prin însăși această vârstă ceva. Organul partidului conservator românesc a fost fondat și condus timp îndelungat de un om al cărui talent și al cărui caracter, a cărui pricepere gazetărească și politică și al cărui naționalism și conservatorism se îmbinau atât de armonios și se traduceau atât de bine în spiritul acestui ziar, încât au făcut din el una din foile cele mai vii ale

presel noastre. Nicolae Filipescu, fostul director al „Epocel”, tatăl actualului director d. Grigore Filipescu, a pus sigiliul unei nobleți de spirit și convingeri pe această gazetă, care nu se poate șterge. Și după moartea lui gazeta a continuat să trăiască urmând direcțiunea de lădă inițială. Presa românească nu poate decât să felicite pe acest confrate, pentru vârsta pe care a atins-o și nu poate decât să-l ureze viață lângă, capacitate de rezistență mai departe.

Tineretul universitar din Cluj. Zilele trecute, studenții dela Universitatea din Cluj au sărbătorit pe profesorul lor, d. Marin Ștefănescu. Cu acest prilej s'a dovedit că există o legătură sufletească între student și profesor, care este atât de necesară, nu numai din punct de vedere al instrucțiunii, dar mai cu seamă din punct pe vedere educativ. Tineretul nostru universitar trebuie să simtă contactul sufletească cu profesorii.

În Universitățile engleze și americane, acest contact este menținut și asigurat. Corpul lor profesoral nu rămâne izolat de studenție. Cu alte cuvinte, profesorul nu se mărginește să își facă cursul conștiințios, din punctul de vedere didactic, ci se consideră obligat, prin tradițiile universitare, să se ocupe de educația sufletească a studenției, — viitorii cetățeni de elită al statului; viitorii conducători de familii, de întreprinderi particulare, sau de servicii publice și de viitorii membri al Parlamentului sau al guvernului.

De aceea este un titlu de onoare pentru toți profesorii să și consacre o mare parte din activitatea lor, educației sufletești a tineretului, în sensul de a-i insufla încrederea în propriile lui forțe intelectuale și morale, simțul datoriei al solidarității și al responsabilității actelor sale; iubirea de patrie și respectul față de munca constructivă.

Din nefericire, la noi, nu există această tradiție universitară și așa se explică dăzorientarea tineretului și ușurința cu care el este dominat de anumite curente și dispoziții sufletești.

De aceea, subliniem cazul dela Cluj, ca un semn îmbucurător al vremurilor de azi.

Pentru educația religioasă și națională, Ministerul instrucțiunii a luat măsuri ca în unele regiuni, unde poporul s'a înstrăinat în parte de limba și legea strămoșească, să se destineze la școalele primare din comune câte o sală de clasă care să slujească drept locaș de închinăciune. Autoritățile bisericești se vor îngriji, ca personalul de catehizație să facă serviciul religios în zile de sărbători bisericești și naționale.

La școlile primare unde se vor înființa altare se vor pune, în curte, câte o troiță și un clopot.

Predarea clopotului și a troiței o vor face directorii în persoană, cu o delegație de profesori și elevi dela școala normală, școalele și autorităților din comuna respectivă și în prezența delegatului Bisericii.

Apelul pe care l-a adresat dl. Dr. C. Anghelescu în această chestiune, sfârșește astfel :

„Faci din această chestiune, în școala dv. obiectul unei preocupări speciale de educație religioasă și eminamente națională”.

Mulțumiri.

Subsemnata exprim și pe această cale sincere mulțumiri Cuceralcilor preoți cari au servit prohodul precum și tuturor cunoșcilor, cari prin prezență și scrisori au consimțit la durerea ce m'a lovit prin pierderea neuitatului meu soț Vasile Ilie fost preot în Ficătar', decedat la 30 Octombrie a. c.

Exprim călduroase mulțumiri credincioșilor din Ficătar', cari prin prezență au căutat să-și arate iubirea și stima ce au avut-o pentru fostul lor părinte sufletească.

Văduva *Livia Ilie.*

Nr. 7971/1935

Tuturor Prea C. Părinți protopresbiteri și C. Părinți conducători de oficii parohiale.

În chestiunea declarării averilor mobile și imobile bisericești, a sesiilor beneficiate de către Prea C. Părinți protopresbiteri și C. Părinți preoți precum și a sesiilor vacante și reduse, pentru impunere cu impozit echivalent pe anul 1936, facem atenție Onorată Preoțime asupra celor dispuse în ordinul circular No. 7750/1933, apărut în „Biserica și Școala” No. 50/1933.

Declarațiile se vor înainta Administrației financiare competentă, până la 31 Dec. 1935.

Pentru evitarea nedumeririlor cari pot să obvină la achitarea acestui impozit, este consult a se face declarații separate pentru averile mobile și imobile în folosința sf. biserici și separat pentru fiecare sesie în folosința Prea C. Părinți protopresbiteri și C. Părinți preoți și pentru sesiile vacante ori reduse.

Menționăm, că conform „Legii pentru modificarea unor articole din Legea Timbrului, art. 16 § 3 lit. b. apărut în „Monitorul Oficial” No. 1 din 1 Ianuarie 1931, 6 hectare (cir-

ca 12 jughere cad.) din sesiile preoților, sunt scutite de acest impozit ecvivalent*.

Acei C. Părinți, cari nu vor înainta „Declarațiile” în chestiune, vor fi și amendați, din partea comisiei de impunere, conform dispozițiilor „Legii timbrului” în vigoare.

Intrucât vor fi amendate și sesiile vacante ori reduse, amenda se va reține din salariul conducătorului oficiului parohial, care a neglijat înaintarea „Declarațiilor” pentru sesiile vacante și reduse.

Ceeace comunicăm pentru acomodare.

Arad, la 10 Decembrie 1935.

Consiliul Eparhial ort. Român Arad.

Nr. 7786/1935.

Ordin Circular.

Consiliul Central bisericesc, cu adresa No. 9204/935 ne comunică următoarele;

„Congresul Național Bisericesc, discutând în ședința dela 14 Oct. a. c. referatul Comisiunii de organizare cu privire la întâmpinarea Sf. Episcopii a Argeșului făcută cu adresa No. 5075/935 în chestiunea interpretării dispozițiilor art. 29, 31, 131, 144, din Statutul Bisericii ortodoxe, a luat act că procedura P. Sf. Episcop de Argeș este conformă cu dispozițiile Statutului potrivit cărui, înființarea parohiilor noul și delimitările lor, cade în atribuția Consiliului eparhial.

În același timp însă, pentru a se evita pe viitor, hirotonii de preoți, care să nu aibă mijloace de existență, Congresul a hotărât să nu se mai înființeze parohii noul, decât dacă sunt înscrise în bugetul statului, dacă au numărul reglementar de familii — adică 400 la oraș și 200 la sate — și dacă există biserică și casă parohială. În cazuri cu totul excepționale, chiriabil, de acord cu Consiliul și Adunarea parohială, pot înființa o parohie cu biserica comună, însă rugând Ministerul de resort a lua postul în bugetul Statului.

Hotărârea Congresului o înaintăm alăturat de aceasta în copie certificată, rugându-Vă cu frățescă dragoste, să binevoiți a lua măsuri pentru aducerea ei la îndeplinire în cuprinsul acelei de Dumnezeu păzite eparhii.

Menționăm că am intervenit și la On. Minister de Culte, rugându-l să înscrie în bugetul Statului, un număr cât mai mare de posturi noul, din care să se satisfacă hirotoniile făcute deja și apoi cele ce ar veni ulterior, în condițiunile stabilite de Congresul Național

bisericesc prin hotărârea de față*.

Prea Cucernicii Protoierei, Cucernicii Preoți și corporațiunile parohiale să țină seamă de aceasta hotărâre la înființarea de noul parohii.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 3 Decembrie 1935.

Consiliul eparhial ort. român Arad.

Nr. 7785/1935.

Ordin Circular.

Consiliul Central bisericesc, cu adresa No. 9252, ne comunică următoarele:

„Congresul Național bisericesc, luând în discuțiune în ședința dela 16 Oct. a. c. referatul Comisiei Economice, cu privire la raportul general economic al Consiliului Central Bisericesc, a aprobat acest raport, precum și socotelile încheiate, dispunând între altele o colectă generală perpetuă, numită „Dinarul Patriarhiei” în scop de a sporii cât mai mult Fondul General Bisericesc.

Această colectă se va face în fiecare an, în ziua de 14 Septembrie (Înălțarea Sfintei Cruci) cu care prilej, atât în biserici cât și în afară se vor organiza chete prin cutii, discuri sau liste de subscripție, în vederea adunării de ofrande, care să fie pusă la dispoziția Patriarhiei Române, pentru noile de ordin general a Bisericii noastre.

Scopul acestei colecte este foarte înalt și dacă preoțimea îl va înțelege și își va da osteneala, se vor putea realiza lucruri de seamă pentru biserică, înlesnind opera ei de caritate și de lucru evanghelic, într-o măsură care nu se poate asemăna cu ceeace s'a făcut până acum.

Aducând la cunoștința I. P. C. Voastre cele de mai sus, cu frățescă dragoste Vă înaintăm în copie hotărârea în chestiune, rugându-Vă a dispune ca preoțimea din acea de Dumnezeu păzită eparhie, să fie înștiințată și inițiată asupra scopului înalt pe care Biserica îl urmărește prin aceasta colectă.

În preajma zilei de 14 Septembrie a fiecărui an, vom da toate lămuririle trebuitoare pentru organizarea colectei*.

Prea Cucernicii protoerei și Cucernicii preoți se vor conforma întru toate acestel hotărâri a Congresului nostru Național Bisericesc purtând evidență, ca colecta să se facă regulat în fiecare an în ziua de 14 Septembrie.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 3 Decembrie 1935.

Consiliul eparhial ort. român Arad.